

• ἔγινε. Τυφλὸς κ' ἔλεεινός, πτώμα ἀταφο, πάγει ὁ
• Ἰδάττης ἄλυσσοδεμένος, στίς φυλακὲς τῆς Θεσσα-
• λονίκης, ν' ἀποζήσει στὸ παντοτεινὸ σκοτάδι τῆς
• μαῦρες του μέρες.

«Ὡστε τίποτα πιά δὲ μὲ κρατεῖ ἐδῶ. Καὶ ὤμως
• καμιά χαρὰ δὲν ἔχω πὺρ ἐρχομαι κοντὰ σου. Ἡ
• καρδιά μου μαράθηκε, Ἀλεξία, καὶ ἡ ἐκδίκηση
• δὲ μὲ πλησίασε σὲ σένα.

«Ὅσο ἦταν ὁ ἀγέρωχος Ἰδάττης δυνατὸς καὶ
• μεγάλος, τὸ μίσος φουσκάνοῦσε μέσα μου, καὶ
• ἄλλα δὲ συλλογιζομουν παρὰ τὸ κακούργημά
• του. Καὶ ἔταν βρέθηκα μπροστά του, ρίχθηκα μὲ
• λύσσα νὰ τὸν σκοτώσω, νὰ τοῦ πάρω τὴν καρδιά.
• Ἄχ, γιατί δὲ μ' ἄφησαν νὰ τὸ κάνω; Θὰ ἦταν
• δίκαιο! Καὶ θὰ ἦταν στρατιωτικὴ ἐκδίκηση!

«Μὰ σὺν τὸν εἶδα χάμω, μὲ τὰ μάτια τρυπη-
• μένα, ἐρείπιο ζωντανό, ἔταν συλλογίστηκα τὴν
• πράξη μου... τότε τὸν συλλογίστηκα ἐκείνον,
• τὸν τίμιο, τὸν ἀσιπλο στρατιώτη, πὺρ πεσμένο ἀν-
• θρωπο ποτέ του δὲν κτύπησε...

«Καὶ εἶπα, Ἀλεξία, πὺς ἂν ἀπὸ κεῖ ἀπάνω
• βλέπει τὴν πράξη μου, ἂν ξέρει μὲ τί τρόπο τὸν
• ἐκδίκησα, τὸ εὐγενικὸ ἐκεῖνο παληκάρι, μὲ πόνο
• θὰ κρύβει τὰ μάτια, θὰ γέρνει τὸ κεφάλι γιὰ νὰ
• μὴ δεῖ...»

Τὸ καλάμι ἔπεσε ἀπὸ τὰ δάχτυλά του, κ' ἔκρυψε
τὸ πρόσωπό του στὰ διπλωμένα του χέρια.

Μὰ δάκρυα δὲν ἤλθαν νὰ δροσίουν τὰ θερμια-
σμένα του ματόκλαδα.

Εἶχαν στερέψει, καμένα στὴ λάβρα τοῦ κρη-
μοῦ του.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ

Σφῆκες

Ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰ σύγχρονα ἦθη καὶ μάλιστα τὰ
Ἑλληνικά εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Ἀριστοφάνους «Σφῆκες». Περιγράφει κωμικῶς καὶ σατυρῶν τὴν ἀγάπην τῶν δικῶν, ἢ ὅποια εἶχε κυριεύσει τοὺς ἀρχαίους, μάλιστα δὲ τὴν μα-
νίαν τοῦ νὰ γίνωνται δικασταὶ καὶ νὰ ἐξασκοῦν οὕτω κά-
ποιον ἀξίωμα καὶ ν' ἀποκοτῶν κάποιαν ἐπισιμότητα.

Τοὺς κληρωτοὺς δικαστάς, οἱ ὅποιοι καὶ ἀποτελοῦν τὸν χορὸν τῆς κωμωδίας, παρουσιάζει ὡς σφῆκας, γύρω δὲ ἀπὸ ἓνα γέροντα συνάδελφόν τους, ὁ ὅποιος κάθε τι μηχανεύεται διὰ νὰ ἐκφυγῇ τοῦ υἱοῦ του καὶ νὰ τρέξῃ εἰς τὸ δικαστήριον, πλέκεται ὁ μῦθος μὲ ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδια καὶ μὲ δρᾶσιν μεστὴν ζωῆς καὶ ἀληθείας. Ἡ μετάφρασις μὲ φιλολογικὴν ἐμβρίθειαν γενομένη εἰς ὥραιους καὶ ἀρμονικὺς στίχους ὑπὸ τοῦ κ. Μάρκου Ἀγγέρη ἀποδίδει τὴν χάριν καὶ τὴν εὐστοροφίαν τοῦ πρωτοτύπου.

Ἱστορία τῆς Ἰδέας

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀνθρωπίνων ἰδεῶν, θεολογικῶς, μεταφυσικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἰδεῶν τούτων εἰς ὀρθοσκευτικὰς πίστεις, εἰς ἠθικὰ δόγματα καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς ἐφαρμογὰς διατυπώνονται εἰς τὰ δύο βιβλία τοῦ ἔργου—τὴν Γαβατάμαν καὶ τὸν Ἀσάτην—περιληπτικῶς καὶ κατὰ τρόπον μεταφορικόν, χωρὶς νὰ παραβλαφθῇ ἐκ τούτου ἡ ἀκριβεία.

Ὡς συνάθροισμα καὶ ὁλοκλήρωσις τῶν ἱστορουμένων ἰδεῶν προκύπτει τέλος κεντρικὴ φιλοσοφικὴ ἰδέα, ἐξηγου-
σα, συναρμολογούσα καὶ ἐνώνουσα ὅλας τὰς ἀνεκαθεν κοινο-
νικὰς πίστεις καὶ φιλοσοφικὰς δοξασίας. Τὸ πρωτότυπον τοῦτο ἔργον τοῦ κ. Ἰωάννου Ζερβοῦ ἐξεδόθη εἰς τὴν «Φιλοσοφικὴν καὶ Κοινωνιολογικὴν Βιβλιοθήκην Γ. Φέξη».

ΣΤΟΥ "ΝΟΤΜΑ,, ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

πουλιούνται τὰ κλόουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴν τὸ ἓνα, ἐξὸν ἀπὸ ὅσα εἶναι σημειωμένα μὲ ἄλλες τιμὰς.

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά».—ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΣΗ, «Ὁ «Μέγ' Ἀλέξανδρος».—ΒΑΡΔΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωή».—ΕΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης καὶ Χλόης» τοῦ Λόγγου. (μετάφρ.).—«Τίμονας ὁ Μιζάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50).—«Ὁ Προσκυνητής».—ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγοῦδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2).—Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοιχεῖμοι περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50).—ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὸ τὸν Κόσμο τοῦ Σαλονικοῦ».—ΑΓΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ, «Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου».—ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Χριστιανικὰ Τραγοῦδια».—Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50).—«Σακούνταλα» τοῦ Καλλιμάχα (δρ. 1).—ΓΑΛ, «Σαμποράκι» (δρ. 2).—ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Τραγοῦδια γιὰ μιά φωνὴ μὲ πιάνο, καὶ Μπαλάντες γιὰ πιάνο, τὸ κομμάτι δρ. 1.—Θ. ΚΑΤΡΑΙΑΝΗ, «Τὰ Τραγοῦδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10).—ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί».—ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β' ἐκδοσις).—ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθροῦντες Μηχανισμοί».—Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ, «Σαλώμη» τοῦ O. Wilde (μετάφρ.).—ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούργια».—ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ὁ Αἴας» τοῦ Σοφοκλή (μετάφρ.).—ΠΑΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλουτάρχου: Περὶ Παίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.).—ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπουκία».—Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανὸι καὶ Παθαμένοι».—«Ὁ Ἄσωτος»,—«Οἱ Ἀλυσιδεσ» (δρ. 2).—ΜΕΝΟΥ ΦΙΛΗΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς Θρόλους τῶν Αἰώνων»,—«Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἐκδοσις).—Ζ. ΦΥΤΙΑΗ, (δράματα): «Τὸ Ἐκθετο»,—«Δίχως Ἀκρογιάλι»,—«Χτισμένο στὸν Ἄμμο».—ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Ζήτημα».—«Στὴ «Φοιτητικὴ Συντροφία» (λ. 50).—ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ, «Μελάχρα».

Γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, λ. 25 παραπάνου ὁ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΤΜΑ» (ἐξὸν ἀπὸ τὸν πρῶτον πὺρ δὲν ὑπάρχει κανένα του ἀντίτυπον) πουλιόνται δρ. 22 ὁ ἓνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ.χρ. 12.50 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη άρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις έπαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (3 άρ. την τριμήνιά).—Κανένα δέ γράφεται συντρομητής ά δεν προπληρώσει τη συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο. — Τα περασμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κιάσκια, και στις έπαρχίες σ' όλα τα Πραχτορεία των Έφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΟΙ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΟΙ. — ΣΟΒΑΡΗ ΚΡΙΤΙΚΗ!... — Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ. — ΚΥΒΕΛΗ ΚΑΙ ΜΑΡΙΚΑ.

ΤΩΡΑ άρχήθηκαν και πόλεμο. Και τον άρχήθηκε η Αντιπολίτευση, άηλ. δ κ. Πάπ, δ κ. Σκρίπ, δ κ. Χρόνος κι δ κ. Γιάνναρος. Σώνει και καλά πρέπει να πολεμήσουμε με την Τουρκιά. Έτοιμοι είμαστε. Τι καρτερούμε; Κι άφου δέν πολεμούμε, όλοφάνερο πιά πώς προδίνει δ Βασιλιάς, προδίνει δ Βενιζέλος, προδίνουμε όλοι μας.

Η αλήθεια είναι πώς όλοι αυτοί οι κύριοι, έξυπνοι άρκετά όλοι τους, δέν τή πιστεύουνε όσα λένε, μα τή λένε, γιατί πρέπει νάν τή πούνε, γιατί πρέπει με κάθε μέσο να πολεμηθεί η Κυβέρνηση. Τι σημαίνει άν έτσι πολεμιέται και η πατρίδα τους; Τιποτε παραπάνου δέν έκαμε και η φανλοκρατία, κι όμως οι κύριοι αυτοί τήν καταριούντε κάθε μέρα.

ΔΥΟ σοβαροί κριτικοί, δ κ. Κύρος τής «Έστ'άς» κι ό κ. Γιάνναρος τής «Έσπερινής», κατακρίνανε και βρήσανε για μαλλιαρή, άσεβέστατη κι άνόητη τήν άριστοτεχνική μείαφραση τής «Ηλέκτρας» του Χόφμανσταλ. Έπισημωκόσ ήρθε κι ό κ. Μπούμ στο «Σκρίπ». Και οι τρεις καταδικάσανε σέ θάνατο τή μετάφρασή τής.

Δικαίωμά τους αυτό. Δικαίωμα του στον καθένε να νόνηταινε. Δικαίωμα όμως και στην κ. Μ. Κοτοπούλη

και στους θεατές να μη συμφωνούνε με τέτοιους άστυγροίς δικαστές και νάχουν κι αυτοί τή γνώμη τους.

Ό κ. Γιάνναρος φοβερίζει πώς «άν επαναληρθή αυτό όλον τό κοινόν θά ξυλοκοπήση και ήθοποιούς και θεατάς». Έμεις έλπίζουμε κάτι άλλο. Πώς σιγά σιγά τό κοινόν, όσο παίζονται τέτοια έργα, θά φτάση σέ τέτια μόρφωση που να ξυλοκοπεί άγρωτάτα τους τέτοιους κριτικούς.

ΕΙΤΑΝ ένωμοτάρχης τής χωροφυλακής και είταν άρσοτος. Παροισιάζεται στον άρχηγό του και του λέει:

— Κ' ριε Άρχηγέ, είμαι νευρασθενικός και να με στείλετε στην άνώτατη ύγειονομική έπιτροπή να με ξετάσει.

Ό κ. Άρχηγός ούτε προσέχει στα λόγια τ.υ. Τήν άλλη μέρα δ ένωμοτάρχης μετέβη περι τήν μεσημβριάν εις τās κεντρικός ένωμοτίας, εισηλθεν έντός του θαλάμου σκεπτικού, και άφου έπερίμενε να εξέλθω ό θα'αμοφύ.αξ έξεκρέμασε τό όπλον του, έστήριξε τήν κνήμη αυτού κάτω τής καρδιακής χώρας και πίεσας κατόπιν τήν σκαυδίλην διά του μεγάλου δακτύλου του πού'εσπερβόλησε.

Τίποτα άλλο δέ γράφουν οι φημολίδες κανένα σκόλιο. Το ίδιο και μετς. Σέ τέτια μεγάλα έγκλήμα'α σπαταίνε κανείς, σά βλέπει τήση άστοργία και τόση θηριωδία.

ΚΑΙ οι δύο πρωταγωνήστρες τής Έλλ. σκηνης, και η Κυβέλη και η Μαρίκα, μάς ίκανοποιήσανε άρκετά με τις τιμητικές τους παράστασης. Η πρώτη με τήν «Ανάσταση» του Τολστού, η δεύτερη με τήν «Ηλέκτρα» του Χόφμανσταλ.

Η Κυβέλη ως Μασλάβα είταν άτι περιμένομε να είναι. Η καλή, η διαλεχτή, η χαϊδεμένη τής σκηνης μας — τό στολίδι τής και τό καρδί τής. Η Μαρίκα όμως ως Ηλέκτρα είχε στιγμές, μεγάλες στιγμές, που άγγιζε τό τέλειο τής Τέλης, που σκορπούσε γύρω τής όλη τήν άνατριχίλα τής μεγάλης τραγωδού. Η τιμητική τής Μαρίκας μπορεί να χωρευιστεί ως σταθμός για τό νεοελληνικό θέατρο.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Τ. Τα σείλαμε. — *** Χαρούμη. Δέν είναι παιηκαριά να κόβεις ένα γατεβατό του «Νομιά». νάν τό λερώνεις με χυδαίες προσωπικές βρισιές, νάν τό κλείνεις σ' ένα φάκελλο και νάν τό στέλνεις στο γραφείο μας, σημειώνοντας ταφταρινικώτατα «επειδή θά με γνωρίσης συντόμως, θεωρώ περιττόν να υπογράψω ίνα μη μολύνω τήν υπογραφήν μου επί τοιούτου περιοδικού», και δέν είναι τίμιο φέρομο να μη βούζεις γραμματόσημο και να μάς υποχρεώνεις έτσι να πλερώνουμε έμεις τα διπλά για να διαβάσουμε τις βρισιές σου.

ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ παιδάγωγός, με τις καλύτερες συστάσεις, ειδικός για μικρά παιδιά, ζητά ιδιαίτερα μαθήματα σε οικογένειες που θέλουνε να μορφώσουν τα παιδιά τους φυσικά κι άνθρωπινά. Πληροφορίες στο γραφείο μας.